

PRIBLIŽAL SE BOM SVOJIM SLEDNIKOM

Govor Sri Sathye Sai Babe ob šestdesetem rojstnem dnevu

Boga imenujemo Išvara, saj iz njega izvirata in se vanj stekata blaginja in moč. Znan je tudi pod imenom Šankara, saj je utelešenje svetosti in napredka. Bog ne pozna ne smrti, ne rojstva. Nima nobenih potreb in želja. Prav nič mu ne manjka in po ničemer ne hrepeni. Kljub temu, da je Bog pravi temelj človekovega življenja, pa človek zlahka pozabi nanj. Ne želi se soočiti z dejstvom, da so (materialni) predmeti le predmeti in nič več, zato se je njegov um spremenil v klopčič želja.

ŽELJO USMERITE V DUHOVNI NAPREDEK

To prizadevanje in hrepenenje, ta želja, ki žene človeka, se v jeziku vedске filozofije imenuje *kama*. Ko duh poizvedovanja postane bolj pronicljiv in poglobljen, človeka ponese onkraj svetov čutil in celo onkraj omejenih sposobnosti razuma, onkraj zvezd in vesolja, in mu pomaga, da se potopi v neskončni ocean blaženosti. Če pa *kama* ostane ujeta v motenj polnem predmetnem svetu, človeka potisne v nesrečo. Usmerjena v duhovni napredek človeka nagradi in njegovo srce izpolni z božanskim navdihom, saj je božanskost osvobodjena različnih stanj uma in telesnih oblik; ne razlikuje med vsečnim in nevsečnim; ne določata je čas in prostor. Je večno čista, je zavest. Osvobodjena je zavajajoče dvojnosti. Samo tisti, ki v sebi nosijo popoln mir, lahko dosežejo vizijo Boga in slavijo herojsko zmago.

V denarju ni nobenega zla. V izobrazbi ni nobenega zla. V znanju in inteligenci ni nobenega zla. Toda zlo se prebudi skozi dejavnosti, ki jih človek opravlja z njihovo pomočjo. Čista voda je brezbarvna. Če jo nalijemo v črno steklenico, je videti črna. V rdeči steklenici pa rdeča. V resnici voda ni ne rdeča, ne črna. Barva je posledica tega, kar smo z vodo storili. Kadar denar, izobrazbo, pamet in inteligenco poseduje radžasična oseba, pri kateri prevladujejo strasti, čustvenost in pretirana družabnost, potem z njimi seje sovraštvo, ambicijo in slo. Če jih poseduje tamasična oseba, ki je lena, vase zaprta in samoljubna, povzročajo skopost, pohlep in zavist. Če pa jih uporablja satvična oseba, pri kateri prevladujejo enakodušje, uravnoteženost in čistost, spodbujajo sočutje, težnjo po služenju, enakosti celega človeštva in svetovnemu miru.

Povzdigniti svoj značaj na satvično raven je dolžnost vsakega posameznika, to vsak dolguje sebi. To je pot; to je pravi cilj. Nenehno morate stopati po tej poti vse dokler ne dosežete cilja.

ČLOVEKOVA DHARMA IN DOLŽNOST

Človeka pri življenju ohranja samo Bog – je osnova, zgradba in dovršitev. Pri razvijanju lastne božanskosti in zlitju z Bogom denar človeku prav nič ne pomaga. Pomagati mu ne more niti izobrazba. Upanišade oznanjajo, da nam osvoboditve pred smrtjo ne morejo zagotoviti ne delo, ne otroci, ne kopičenje bogastva. Doseči jo je mogoče le z nenavezanostjo, odpovedovanjem in požrtvovalnostjo. Na žalost človek tega ne upošteva, temveč še naprej grabi in se oklepa. Zato trpi v objemu vse več vezi, ki postajajo vse bolj tesne.

Temu se lahko najbolje izogne, če se zateče v družbo dobrih in svetih in zakoraka po njihovi dobrodejni poti. To je najboljše ogrinjalo, ki ščiti človeka. Moral bi biti vesel, da ga lahko nosi in si ga prisluži. Dharma med drugim ponazarja tudi nespremenljivo pravo naravo vsakega bitja – njegovo bistveno lastnost.

ČLOVEK MORA SPOZNATI SVOJO BOŽANSKO BIT

Za primer vzemimo avto. Njegovega bistva ne določa njegova oblika. Potrebuje še volan, kroglične ležaje, gume, luči in žice. Vse to pa še vedno ne določa *dharme* avtomobila. Njegova *dharma* je, da nas varno in hitro pripelje do zelenega cilja. *Dharma* človeka pa je, da

varno in hitro prispe na svoj cilj – k Bogu. To dolžnost mora izpolniti. Ta usoda je neizogibna. Vse ostalo – vsi dosežki in uspehi – je drugotnega pomena, ki v najboljšem primeru le dopolnjuje glavni namen. Človek mora brez omahovanja in odločno izpolniti to dolžnost. Čemu človeku dolgo življenje, če se ne zaveda pomena in namena življenja? Ni dovolj le živeti kot človek in se ponášati kot vzoren primerek svoje vrste. Človeka moramo presojati glede na motive njegovih dejanj in ideale, ki jim sledi. Prepoznati mora svojo božansko bit in jo poskusiti živeti v mislih, besedah in dejanjih.

Človek ne more živeti brez Božje pomoči. Tudi Bog potrebuje človeka, da bi se lahko razodel. Če oče nima sina, kako naj bo potem oče? Beseda *nara* (človek) nakazuje koncept *Narajane* (Boga). Človek ustvari Boga po svoji podobi s poglobljenostjo svoje duhovne vadbe, Bog pa ustvari človeka po svoji podobi s svojo voljo.

Večina ljudi je prešibkih, da bi si lahko zamislili Boga. Prešibka sta njihov razum in domišljija. Sebičnost tekočo vodo zamrzne v ledene kocke, ko pa posveti sonce modrosti, se stalijo in prevzamejo svojo resnično naravo. Sebičnost preprečuje duhovno vadbo in seje nepopustljivost in nevednost. Skvari razum in iz človeka naredi bedaka. Mogoče vam uspe iz peska iztisniti nafto ali prešteti zajčje brke, ne bo vam pa uspelo najti ene same omembe vredne vrline v takšnih neumnežih. Njihova največja pomanjkljivost je nehvaležnost za dobroto, ki so je deležni.

MOJA LJUBEZEN – MOJ NAJVEČJI ZAKLAD

Izmed vseh 1008 imen, ki jih sveti spisi priporočajo za čaščenje Sonca, so še posebej pomembna štiri izmed njih – uničevalec teme (zunanje in notranje); razprševalec megle (neodločnosti, dvoma itd.); uničevalec sovražnikov (tema se ne drzne soočiti s soncem) in uničevalec nehvaležnosti (nehvaležnost je posledica napačnega videnja, izkrivljenega pogleda). Sonce je svetloba, ki očem podarja vid. Zato nehvaležne kaznuje tako, da se jim izogiba (jih oslepi). Nehvaležnež takoj pozabi na vso dobroto, ki jo je prejel od sveta; njegovo srce je kot skala, na kateri dobrota ne more pustiti nobene sledi. Hvaležna oseba bo tudi najmanjšo uslugo cenila kot zaklad, medtem ko bo nehvaležnež takoj pozabil na darilo ne glede na njegovo vrednost, na koncu pa bo svojemu dobrotniku celo škodoval.

Narava sveta je takšna, da se mora vsak soočiti s svojim nasprotnikom ali sovražnikom. Sai je edini, ki na celem svetu nima niti enega samega sovražnika. Nekateri zaradi lastne domišljije sklepajo, da jih ne maram. Vendar ni nikogar, ki ga ne bi ljubil. Vsi so mi ljubi. Naj vam povem, da danes na svetu ni nikogar, ki bi premogel toliko bogastva, lastnine in zakladov kot jih premorem jaz, niti svetovna banka, niti najbogatejši vladarji in kralji. Kaj je to bogastvo, ta lastnina, ta zaklad? To je moja nesebična, vesoljna ljubezen. Ta edinstveno mogočna ljubezen ohranja to telo sijoče in mlado. Običajno telo pri šestdesetih oslabi in um ni več tako buden. Jaz pa hodim naokrog bolj svež in čil kot kdajkoli prej. Vidim in slišim, igram in pojem tako vzneseno in predano kot kakšen šestnajstletnik. Sveta narava, ki sem si jo nadel, ne bo dovolila, da bi me ovirale telesne ali kakršnekoli druge hibe.

KDOR JE Z MENOJ, UŽIVA VEČJI UGLED

Nekatere zavajajo dogodki, ki na mojo resničnost in cilj nimajo nikakršnega vpliva. S svojo šibko sposobnostjo razumevanja opazajo, da se je nekaj ljudi odvrnilo od mene in trdijo, da bo to prej ali slej vplivalo na moje nadaljnje delo! Kdor je odšel, tega ni storil zato, ker me ne ljubi več, temveč zato, ker mu nisem dal, kar si je želel. Ali pa pri meni ni bil deležen ugleda, kakršnega nudi zunanji svet. Ko pa ga povprašajo o tem, si izmisli druge razloge, s katerimi pojasni svoje ravnanje. Takšni ljudje niso sposobni dojeti, da jim življenje z menoj in skladno z mojimi napotili lahko prinese celo večji ugled. Kljub vsemu sem vesel, da so zadovoljni s svojim življenjem, pa čeprav me črniijo, da bi opravičili svoja dejanja. Tudi to je služenje, Božje darilo iz katerega črpajo »koristi«. Ali je ocean za svoj obstoj odvisen od rek, ali pa so

reke odvisne oceana, ki v njih izliva dež in jih polni? Moj ugled in uspeh sta odvisna samo od moje volje, moje dobrote in moje ljubezni. Ne rasteta in ne upadata, če nekaj ljudi ostane ali odide. Oni sami so tisti, ki dobijo ali izgubijo.

V nekem vinogradu je trta bogato obrodila. Mimo je šla lisica in se razveselila ob misli, da se bo najedla sočnega grozdja. Toda, naj se je še tako visoko poganjala v zrak, ji ni uspelo utrgati niti enega samega grozda. Na koncu se je izčrpana počasi odveklela naprej. Njeno stisko je opazil krokar in zakrakal: »Sestra lisica! Si se preveč najedla grozdja?« Lisica pa mu je odgovorila: »Ogabno! Niti enega nisem mogla pojesti, tako grozno kislo je.« Tako pojasnjujejo svoj odhod. Zviti so kot lisica. Ker niso mogli zadostiti merilom, ki jih postavljam, si izmišljajo izgovore.

VSI BODO JAVNO VIDELI SAIJEVO RESNIČNOST

Nihče nima ne pravice ne razloga, da bi s prstom kazal name in me črnil. Moja popolna nesebičnost, moje sočutno srce, ki je željno služiti in pomagati, moja odločitev, da širim mir in blaginjo, moja odločenost, da svetu podarim najvišjo blaženost - vse to je iz dneva v dan vidnejše, pri čemer sam vseskozi ostajam v neizmerni blaženosti. Niti za trenutek nisem zaskrbljen. Razmislite, ali na tem svetu obstaja še kdo, ki bi lahko zase trdil enako? Samo popolna nevednost ljudi pripravi do tega, da govorijo drugače. Ko bodo izkusili mojo ljubezen in se bo moje poslanstvo razkrilo pred njihovimi očmi, bodo utihnili in dojeli resničnost, ki je Sai. To spoznanje lahko vašo človeško naravo spremeni v božansko, v Saija. »Kdor spozna Boga, postane Bog.«

STROP NAD ŽELJAMI

Da bi omejili svoje želje, morate razmisliti o težavah, ki tarejo posameznika, družbo, državo in človeštvo. Zakoni in pravila, ki jih sprejme vlada, države ne morejo pozdraviti določenih globoko zakoreninjenih razvad. Zato je bila ustanovljena Sai organizacija: da bi člane spodbujala k omejevanju svojih želja. Danes ljudje zaradi šibke volje podlegajo skušnjavam, ki jim jemljejo denar. Bogatejši ko so, bolj so potratni. Celotna družina srednjega razreda, ki se le stežka prebija, skuša posnemati potratne navade lahkomiselnih bogatašev in drvi v pogubo. Delavec na dan zasluži 10 rupij, dve zapravi za pijačo, tri za kino, še dve za ponočevanje, njegova družina pa strada.

Prvotni namen programa »Strop nad željami«, s pomočjo katerega privarčevani denar darujete v sklad, je bil, da bi ta denar uporabili za služenje vaščanom, revežem in nepismenim. Pri tem pa ste zanemarili osnovno načelo programa. Prispevka, ki ste ga darovali v sklad niste privarčevali z opuščanjem želja. Niste se odrekli starim škodljivim razvadam. Nič manj ne kadite in popivate. Cilj programa je bil omejiti škodljive razvade, ne pa zbiranje denarja.

MOČ SAIJEVE VOLJE

Seveda je denar nujno sredstvo in kdor je prevzel odgovornost za projekte služenja, ga zagotovo potrebuje. Sai organizacija je posvojila 6000 vasi, ki jih oskrbuje z vsem potrebnim za šole in zdravstveno oskrbo, poleg tega pa gradi tudi ceste in vodnjake. Ko se odločim za projekt, morajo biti finančna sredstva za njegovo izvedbo sama od sebe na voljo brez vsakršnega zbiranja denarja. V moji volji je moč, ki uresniči moje načrte. Moja volja je bila, da se v Putapartiju zgradi kolidž. Zgradil ga je Rajmatha iz Nawanagarja. Da bi ga obiskovali študentje s primernim predznanjem, je bila moja volja, da se zgradi še srednje šolo; za dovoljenje, da jo postavi, je prosil Bozzani iz Amerike. Pomislil sem, da mora biti tukaj izobraževanje na osnovi Saijevih naukov na voljo tudi osnovnošolcem. Craxi, brat italijanskega premiera, se je ponudil, da zgradi osnovno šolo. Ko sem se v Bangaloreju odločil za gradnjo kolidža in študentskega doma, me je Elsie Cowan prosila, da jo dokonča. Takšna je moč moje sankalpe, moje volje.

Še en dogodek. Sto tisoči, ki pridejo sem, so celih osem dni deležni polnega gostoljubja. Zajtrk, kosilo in večerja so okusni, kot bi bil praznik. Ko pa se zgodi, da nekdo zastonj nahrani deset ljudi, gostitelj zahteva, da se to pod velikim naslovom objavi v časopisu. Toda, kdo si želi publicitete, če se pri njemu doma na kosilu zberejo njegovi ljubi sorodniki? Četudi je na tisoče ljudi deležnih gostoljubja, se zaradi tega ni potrebno postavljati pred drugimi. Ko sem pomislil, da bi rad vsem, ki se bodo tu zbrali za praznovanje rojstnega dne nudil vse udobje, sta Bhaskara Rao iz zahodnega in Karunyananda iz vzhodnega okrožja Godavari prišla v Kodaikanal in me prosila, naj ju blagoslovim s to sveto odgovornostjo. Posvaril sem ju, da bo prišlo na tisoče ljudi, kar je zanju pretežko breme, vendar sta kljub temu vztrajala, rekoč: »S tvojim blagoslovom jih lahko oskrbiva tudi na milijone.« Takoj in brez nepotrebne pompa je prispelo 5000 vreč riža iz obeh okrožij in iz okrožij Krishna, Guntur in Nellore. Na stotine vreč žita, moke in sudžija je prispelo iz Punjaba, na to pa še enaka količina sladkorja iz Uttar Pradesha. Člani Sai organizacije so iz Madrasa prinesli ogromne količine stročnic. Ali jih je kdorkoli prosil ali zahteval od njih, naj to storijo? Ali bi vse to dobili, če bi jih prosili ali od njih to zahtevali? Poskusite in videli boste, kaj se bo zgodilo. Vse je bilo podarjeno spontano, tiho, iskreno, z mnogo ljubezni in ponižnosti. To je njihovo dejanje *thjage*, služenja prek požrtvovalnosti.

KROŽENJE DENARJA MORA ZAGOTOVITI ZDRAVJE

Človek mora imeti ravno toliko premoženja kot ga potrebuje. Z njim je tako kot s čevlji. Če je čevljev prevelik, v njem ne moremo hoditi; če je pretesen, ga ne moremo obuti. Preveč denarja je mučenje; bogati bi se s tem strinjali. Neumno je kopičiti bogastvo in sedeti na kupu denarja, ki sčasoma strohni. Raj z njim pognojite polje in pomnožite žetev. Konec koncev, koliko in kako dolgo lahko človek sploh uživa? Pes lahko vodo samo liže, četudi jo pije iz jezera. Da bi bili zdravi, mora denar krožiti kot kri.

Člani organizacije morajo razumeti te ideale in jih upoštevati. Pravzaprav v nobeni drugi organizaciji ne služi predano toliko nesebičnih posameznikov. Če jih dobro opazujete, boste videli, kako z nasmehom in navdušenjem delajo v kuhinjah in strežejo obroke, čistijo in pometajo, pa čeprav večina ni vajena fizičnega dela in spanja na prostem. Njihova vera jim je podarila pogum. Prostovoljci in prostovoljke, člani in članice organizacije Seva dal trdo delajo v pravem duhu posvečenosti in predanosti.

Ob začetku praznovanja mi je Kasturi povedal, kaj je slišal po radiu. Obali se je bližal ciklon, ki naj bi napredoval proti Nelloreju in Ongeleju ter povzročil hude nevihte tudi v Rayalaseemi. Vendar se ni nič zgodilo. Predanost tukaj zbranih in tistih, ki so hiteli sem, je delovala kot ščit, ki je izničil ciklon. Če bi se ciklon razbesnel, bi se sledniki znašli v precejšnjih težavah. Njihova predanost je ganila moje srce in moja volja je bila, da jih prav nič ne sme ovirati. Moje srce je mehko kot maslo, toda tudi maslo je potrebno segreti, da se stopi. Segrela ga je vaša predanost. Nihče ne ve, kam se je ciklon umaknil! Je ta čudež sploh mogoče opisati?

POSTANITE JUNAŠKI GLASNIKI DHARME

Vaša disciplinirana predanost, vaša ljubezen in pogum so pravi zgled. Ne spodobi se, da hvalim svoje rojake. Prišli so tudi številni zahodnjaki, pa čeprav jim je tu v vseh pogledih neudobno. Pogumno se spopadajo s tukajšnjimi razmerami. Za vsakega izmed njih je to pravo spokorjenje. Svoje dneve, dejanja, razum in sposobnosti morate uporabiti za to, da postanete pogumni glasniki *dharma* in *karme*.

Od vas si želim le eno stvar. Bodite bratski do vseh. Vedno delujte pravilno. Odrecite se sebičnim dejanjem. Izkoristite vsako priložnost za to, da služite nepismenim in revnim. Kot del praznovanja šestdesetega rojstnega dne sem vam namenil preizkus, ki ga morate sprejeti. Ko ga boste zmagoslavno prestali, boste postali pravi ljudje. Kmet preorje njivo,

poseje semena, opazuje rast pridelka in ga na koncu požanje. Temu sledi postopek prebiranja zrnja. Pleve odnese veter, dobro seme pa ostane. Od tega trenutka dalje bom prebiral; s preizkusom bom odstranil vse pleve.

SAIJA IN SAIJEVE PROSTOVOLJCE POVEZUJE LJUBEZEN

Človek opraviči in dokaže lastno vrednost le s služenjem, ki se ga loti iskreno, nesebično in brez najmanjšega pričakovanja nagrade. Služenje je edina pot do samouresničenja. Je najvišji izraz ljubezni in požrtvovalnosti, ki je del te ljubezni. Služenju se morate posvečati vse do svojega zadnjega diha. Ne morete se kratko malo upokojiti po nekaj letih služenja ali ko dosežete določeno starost. Kadar je med vami takšen Bog in učitelj, ne bi smelo primanjkovati prostovoljcev. Prostovoljci so Božja slava. Ahalja (osebnost iz Ramajane), ki se je zaradi uroka spremenila v skalo, si je morala z nenehnim spokorjenjem zaslužiti dotik Ramovih božanskih stopal, da bi bila deležna življenja, ljubezni in svetlobe. V življenje obujena Ahalja je Ramova slava. Sathyo Saija in njegove prostovoljce neločljivo povezujeta ljubezen in zvestoba. Sai obstaja za vas in vi obstajate za Saija. Ne moremo biti ločeni. Pa še nekaj. Pojavila se je lažna govorica, ki med ljudmi povzroča zmedo: da Svami po svojem šestdesetem letu ne bo več dostopen in da se bo spremenil. Moja narava se ne spreminja. Nikoli se ne bom oddaljil od svojih slednikov. Od sedaj naprej jim bom celo vse bolj na voljo. Sathya Sai je Resnica. Kako naj se Resnica spremeni? Zato takoj prenehajte s tovrstnimi ugibanji in izmišljotinami ter začnite služiti soljudem.

Prasanthi Nilayam, 23. november 1985